

Ethvert lille lyspunkt, der kom frem til fordel for universitetssagen, greb Albeck. Jeg erindrer hans glæde, da vi første gang var ude at se på øjenlæge Lindgreens store klinik på Marselis Tværvej. Universitetets Samvirke havde umiddelbart før universitetsundervisningens start købt den af Lindgreens enke og indrettet den til et lille kollegium for 25 studenter, samt for en efor.

Albeck sagde med begejstring i stemmen: »Nu har vi fået starten til universitetet, det er den bygning vi mangler. Her kan studenterne bo og herfra kan de få deres forelæsninger og deres uddannelse«. Vi plantede et træ i bygningens have. Det skulle være det første træ, som skulle vokse og gro til ære for Århus Universitet. Jeg ser endnu Albeck stå med hånden om stammen, og jeg var med til at smide jord på dets rødder og trampe det til og vande det. Desværre viste det sig bagefter, det var som om det var et lille fingerpeg, at træet manglede sit kronskud. Et træ uden kronskud kan nok vokse, men det vokser jo aldrig kønt.